

ανεξάρτητες, αυτόνομες, αγωνιστικές, ριζοσπαστικές

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

Εδώ, στη ρωγμή του χρόνου, αντιστεκόμαστε

Σαν ένα γράμμα έγινε η ζωή μας
με κάποιο μήνυμα πολύ σπουδαίο
που χάθηκαν μέσα στα κύματα, πρόσφυγες,
και ο αποστολέας και ο παραλήπτης.

Tίτος Πατρίκιος

Ο χρόνος να στέκεται αμείλικτος

Σε μια σχολική τάξη που τυραννάει τα παιδιά της. Στο κυνηγτό μιας ανούσιας, τις περισσότερες φορές, ύλης, που άλλοι αποφάσισαν να διδάξεις, από ένα βιβλίο που άλλοι αποφάσισαν να σου δώσουν.

Εκπαίδευση με το ρολόι του Χρόνου, του επιστάτη - συμβούλου, να σε ελέγχει καθημερινά, τριμηνιαία, ετήσια.

Ο απλήρωτος χρόνος, καθεστώς

«Κανείς δεν τους ανάγκασε να γίνουν εκπαιδευτικοί. Αυτοί είναι οι μισθοί με αυτούς ας ζήσουν», δήλωσε στο Μέγκα, ανερυθρίστα η Υπουργός Παιδείας στις 23/4.

Στα 90 λεπτά του ευρώ την ημέρα φτάνει η «αύξηση» της νέας χρονιάς. Και το κυνήγι της επιβίωσης περνά από τη δεύτερη δουλειά, το πλαστικό χρήμα, τα δάνεια.

Ο χρόνος να γίνεται εχερός

Με την εξοντωτική παράταση του εργάσιμου χρόνου.

Τα αντιασφαλιστικά πραξικοπήματα διαρκείας που σπρώχνουν τα όρια συνταξιοδότησης όλο και πιο πάνω στα 67, τα χρόνια δουλειάς στα 40.

Με τη μόνιμη παράταση του εργάσιμου χρόνου. Τα

εξάωρα στο σχολείο, την απλήρωτη υπερωρία, τη μετακίνηση της περιοδεύουσας ειδικότητας.

Ο χρόνος να βιάζεται

Να φέρει όλο και πιο κοντά την εργασιακή πραγματικότητα στις πιο μικρές τρυφερές ηλικίες.

Με τις εξαμηνιαίες ανακεφαλαιωτικές εξετάσεις στην Ε' και Σ' Δημοτικού που κατεβάζουν δραματικά την ηλικία της απόρριψης και της ταξικής επιλογής. Έτσι ώστε από μικρή ηλικία να εμπεδώνεται η προσωπική ανικανότητα. Έτσι ώστε ο σχολικός χρόνος και το περιεχόμενό του να προσαρμόζονται στις ερωτήσεις πολλαπλών επιλογών μιας Κεντρικής Τράπεζας Θεμάτων. Έτσι ώστε να συνδεθούν τα αποτελέσματα των εξετάσεων με την αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολείων.

Με την εισαγωγή του μαθήματος επιχειρηματικότητας στο σχολείο ώστε το παιδί από μικρό να μαθαίνει πώς να υποτάσσεται ως εργαζόμενος, το πως θα εξυπηρετείς την επιχείρησή «σου». Πως είναι «φυσικό και αέναο» να υπάρχουν εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενοι.

Ο χρόνος που μεταβάλλεται

Για τους ωρομίσθιους, τους ανθρώπους χωρίς όνομα, χωρίς δικαιώματα, χωρίς εκπαιδευτική ταυτότητα, αφού το κράτος τους προσφέρει ζωή με δόσεις και η ΔΟΕ τους αρνείται και τη στοιχειώδη συνδικαλιστική ζωή. Για τα παιδιά που ξοδεύουν την παιδικότητά τους στα ολοήμερα - παιδοφυλακτήρια, τα ατελείωτα φροντιστήρια, τις ξένες γλώσσες, τα γυμναστήρια. Παιδιά στα δικαιώματα, ενήλικες στις υποχρεώσεις.

Χρόνος άπλετος για να δουλεύουν οι εργαζόμενοι, χρόνος με φειδώ όταν είναι ελεύθερος.

Ο χρόνος αξιολογητής

“Χρόνια τώρα δεν υπάρχει έλεγχος, υπάρχει ατι-

**Με το ρεύμα
της ανεξαρτησίας**

ΑΠΕΝΑΝΤΙ!

**Στην κυβερνητική
πολιτική.**

**Στη λιτότητα,
τη φτώχεια,
την ελαστική εργασία.**

**Στην αξιολόγηση
και το σχολείο
της αγοράς.**

**Στον υποταγμένο,
κυβερνητικό
και κομματικό
συνδικαλισμό.**

μωρησία για τους εκπαιδευτικούς”, δηλώνουν οι φωστήρες του Υπουργείου Παιδείας.

Η Υπουργός Παιδείας δηλώνει την εμπιστοσύνη της στους νόμους Αρσένη – Ευθυμίου για την αξιολόγηση.

Το ΚΕΕ προετοιμάζει την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων, τους δείκτες που θα κατηγοριοποιούν τα σχολεία και από εκεί θα εξαρτάται η χρηματοδότηση τους αλλά και τα μόρια μεταθέσεων ή αποσπάσεων.

Προετοιμάζουν την αξιολόγηση - χειραγώγηση και ήδη έχουν στείλει συμβούλους να προετοιμάσουν το έδαφος. Επισκέψεις - έλεγχος στις τάξεις, παρακολούθηση μαθημάτων, σημειώσεις για κάθε χρήση, διοικητικό παρεμβατισμό (ζητάνε δυναμολόγια, απουσιολόγια, παίρνουν τετράδια παιδιών για να ελέγχουν το δάσκαλο, κλπ).

Ο χρόνος - μετάβαση

Για την εκπαίδευση και την εργασία. Το παλιό μοντέλο εργασίας -ένα επάγγελμα για όλη τη ζωή με γεννικούς κανόνες εργασίας και σύνταξης, με συγκεκριμένο ωράριο, με κύρια ευθύνη του κράτους- αντικαθίσταται. Το μαζικό σχολείο παροχής γενικών γνώσεων αλλάζει.

Το μέλλον που προετοιμάζουν από τώρα, είναι η παροχή βασικών δεξιοτήτων και πληροφοριών από ένα πλέγμα κρατικών - ιδιωτικών οργανισμών παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών άμεσα προσανατολισμένων στην εξυπηρέτηση των αναγκών των επιχειρήσεων. Με πιστοποίηση και αξιολόγηση από την αγορά. Με διάλυση κάθε εργασιακού δικαιώματος που απορρέει από το πτυχίο και αντικατάστασή του από τις ακαδημαϊκές μονάδες ανά μάθημα. Με απασχολησιμότητα - δηλαδή εν δυνάμει απασχόληση και ευέλικτες εργασιακές σχέσεις.

Εκεί που ο χρόνος συνεχίζει σιβυλλικά τη δράση του

Στη Ευρωπαϊκή Ένωση, που περιφέρει σε κάθε χώρα ξεχωριστά άλλα και σε όλες συνολικά το μονόδρομό της, ανεξάρτητα από το χρώμα της κάθε κυβέρνησης. Μικρότερους μισθούς, ελαστικότερες εργασιακές σχέσεις, περισσότερα χρόνια δουλειάς, συντάξεις - πείνας, ανεργία, ρατσισμός, ξενοφοβία, πόλεμος. Στο Μπέργκεν της Νορβηγίας, στη Σύνοδο των Υπουργών Παιδείας της Ε.Ε. αποφασίζεται το πώς θα εφαρμοστεί η αξιολόγηση παντού σε όλη την εκπαίδευση, το πώς θα μεταλλάχτούν τα AEI από “ναούς της γνώσης” σε οίκους εμπορίου.

Και εκεί που ο χρόνος σταμάτησε, που αρνήθηκε να συνεχίσει

Στο Ιράκ και την Παλαιστίνη που μετράει αντίστροφα για τη ζωή φέροντας πιο κοντά το θάνατο. Εκεί που το κεφάλαιο πετάει τη μάσκα του και ξοδεύει τις ζωές για να φουντώνουν τα κέρδη του. Εκεί που καλείται η κυβέρνηση της Ν. Δ. να δώσει το «παρών», όπως είχε δώσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε Αφγανιστάν, Γιουγκοσλαβία.

Ο χρόνος έχει εμπλακεί σε οκληρή σύγκρουση

Μια αναμέτρηση για όλα και παντού

Και εκεί που ο χρόνος εδραιώνεται ως κάτι αναλλοίωτο, για πάντα κυρίαρχος, που μετριέται πάντα με τον ίδιο τρόπο : πόσα πολλά παράγεις σε λιγότερο χρόνο, πόσο περισσότερο δουλεύεις σε ώρες, ημέρες και χρόνια, πόσα περισσότερα κερδίζουν από την απλήρωτη εργασία σου.

Είναι ο χρόνος που μετράει ο υποταγμένος συνδικαλισμός

Ποιος θα θυμάται ότι το πρώτο ιδιωτικό Πανεπιστήμιο θέλει να το δημιουργήσει η ΓΣΕΕ;

Ποιος θα θυμάται τη δήλωση του Πολυζωγόπουλου, να φορολογηθούν τα εισοδήματα πάνω από 1200 Ευρώ για να στηριχθεί το ασφαλιστικό σύστημα;

Ποιος θα θυμάται ότι η ΑΔΕΔΥ δε διεκδίκησε καν ένα διορθωτικό ποσό, για

να αναπληρωθεί το εργατικό εισόδημα που λεηλατείται από την ακρίβεια, την αύξηση του ΦΠΑ και τη φορολογική επιδρομή;

Ποιος θα θυμάται ότι η ΔΟΕ έχει στηρίξει το έκτρωμα της αξιολόγησης, ότι έχει 8 χρόνια να εξαγγείλει αγώνα;

Ποιός θα θυμάται ότι η ΔΟΕ διεκδικούσε πάντα ένα ακόμα «ενιαίο» μισθολόγιο - φτωχολόγιο, ως ουραγός και θλιβερός ακόλουθος της ΑΔΕΔΥ;

Ποιος θα θυμάται ότι η ΔΟΕ συμμετείχε και νομιμοποίησε το «διάλογο» προειλημμένων αποφάσεων της κυβέρνησης Ν.Δ.;

Είναι ο χρόνος - άχρονος

Κυβέρνηση Ν.Δ. - κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, μπλε και πράσινοι κόκκινοι εξαφάνισης εργατικών δικαιωμάτων σε συσκευασία του ενός. Πότε ο ένας απορρυπαντικό και ο άλλος λευκαντικό και αντίστροφα.

Είναι οι παντός χρόνου και καιρού

Επίσημοι συνομιλητές κάθε κυβέρνησης, πρώτοι συμμετέχοντες σε κάθε «διάλογο», ΣΥΝέταιροι στην εφαρμογή της ευρωπαϊκής πολιτικής, υπερασπιστές ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ - ΔΟΕ, πολέμιοι κάθε συντονισμού και ανεξάρτητης προσπάθειας των εργαζομένων.

Ή εκεί που σταμάτησε ο χρόνος

Στην αριστερά των κομματικών περιχαρακώσεων που αρνείται οποιοδήποτε αγώνα δεν ελέγχει, που προτιμά τις κομματικές παρελάσεις. ΠΑΜΕ... μόνοι, μακριά από αποφασιστικούς, συγκρουσιακούς και νικηφόρους αγώνες.

Καταγγέλλει το «διάλογο» - απάτη της κυβέρνησης, καταγγέλλει τη συμμετοχή της ΔΟΕ σε αυτόν, καταγγέλλει και την αποχώρηση της ΔΟΕ από αυτόν... γιατί δεν θα μπορεί μετά να καταγγέλλει τη ΔΟΕ !

Σε γνώρισα ναυαγός σε μια μεγάλη πόλη
που οι άνθρωποι περνούν και χάνονται
με μια βουνή ωκεανού.
Κι ήταν σα θαύμα το πώς βγήκαν
καινούρια λόγια από το στεγνό μου στόμα.

Και είναι ο χρόνος που ανατρέπει...

Αυτοί που νιώθουν τον ανοιχτό ορίζοντα ταξίδι, όταν οι άλλοι τον νιώθουν φυλακή. Για να ξαναβάλουν τα πράγματα σε νέα θέση, να μοιράσουν οι άνθρωποι με νέο τρόπο τη διαθέσιμη ζωή.

Κι αποφάσισαν μια από τις απελπισμένες αναμετρήσεις εκείνων που κουβαλάνε μέσα τους το μυστήριο σημάδι της αποκοτίας.

Που δεν παίρνουν υπόψη τους συσχετισμούς, Εις πείσμα.

Στο μικρό δούναι και λαβείν των ημερών, των τόσων ημερών, στον υπολογισμό του κέρδους και ακόμα περισσότερο στο λογαριασμό των πιθανοτήτων, αντιπρότειναν το περιττό, την επιθυμία, το όνειρο. Γ' αυτό έστησαν ενέδρες στα περάσματα του Χρόνου. Να προκαλέσουν την τύχη τους.

Να απελευθερωθούν οι άνθρωποι από το Χρόνο, από τον εκβιασμό και τα δεσμά της κυριαρχίας της εκμετάλλευσης.

«Η θύελλα θα γεννηθεί από τη σύγκρουση των δύο ανέμων, φτάνει η ώρα της, ο φούρνος της ιστορίας καίει ήδη. Για τη σπιγμή, ο άνεμος που έρχεται από πάνω

κυριαρχεί, ο άνεμος που έρχεται από κάτω πλησιάζει, να η θύελλα... Όταν η θύελλα θα έχει περάσει, όταν η βροχή και η φωτιά θα αφήσουν ξανά τη γη στην ησυχία της, ο κόδομος δε θα ναι πια ο κόδομος αλλά κάτι καλύτερο»

Subcomandante Marcos

Στο χρόνο που συναντιούνται παρελθόν, παρόν και μέλλον

Σε αυτό που έχει ξεκινήσει δειλά - δειλά στη διπλανή τάξη, χωρίς πάντα να συναισθανόμαστε αυτό που κάνουμε. Στην απονομημοποίηση του αναλυτικού προγράμματος για να νομιμοποιηθεί η παρουσία όλων των παιδιών στη σχολική τάξη. Στην καινοτομία που δεν έγινε παράτημα στο φάκελο του σχολικού σύμβουλου, στην ανακάλυψη της γνώσης αντί για την παπαγαλία και τα θραύσματα πληροφοριών.

Στο δάσκαλο που έκλεισε την πόρτα στον αξιολογητή για να μείνει το σχολείο ανοιχτό στις ανάγκες των μαθητών. Σε αυτόν που δεν μέτρησε, δεν κατάταξε τους μαθητές του για να γεμίσει ο δικός του ατομικός φάκελος προσόντων.

Στο δάσκαλο που παραβίασε το σχολικό βιβλίο για να γνωρίσουν τα παιδιά του τη χαρά ενός παιδικού βιβλίου. Σε αυτόν που επέλεξε τη σφαιρική προσέγγιση ενός ζητήματος χωρίς να προσφύγει σε «διαθεματικές» - ευέλικτες πληροφορίες που κατατεμαχίζουν το γνωστικό αντικείμενο.

Σε αυτούς που νίκησαν με τους αγώνες τους τις συμπτύξεις, τις συνενώσεις τμημάτων, που αρνήθηκαν προφορικές εντολές μετακίνησης ή εργασίας στα κενά τους.

Στις μάχες να παραμείνει ο αλλοδαπός μαθητής στο σχολείο κι ας μην έχει άδεια παραμονής. Γιατί το σχολείο είναι για όλα τα παιδιά.

Σε αυτούς που αρνήθηκαν το διάλογο - μαϊμού, που βρέθηκαν στους δρόμους του αγώνα και όχι στους διαδρόμους της συνδιαλλαγής.

Στις μικρές ή μεγάλες προσπάθειες ανεξάρτητου συντονισμού των Γενικών Συνελεύσεων και των Συλλόγων, χωρίς ταμπέλες και χωρίς την αυταπάτη ότι η ΔΟΕ μπορεί ή θέλει να αναλάβει αγωνιστικές πρωτοβουλίες. Μέσα από τέτοιους συντονισμούς κερδήθηκε κάθε μικρή ή μεγάλη νίκη.

Αναζητώντας στην πράξη τους όρους για ένα εκπαιδευτικό - κοινωνικό απελευθερωτικό πρόγραμμα παλεύοντας στο παρόν, με τα μάτια στραμμένα στο μέλλον

Δηλώνουμε παρών και θα αναμετρηθούμε ώστε να σπάσουν οι απαγορευμένες εκπαιδευτικές ζώνες, να ακουστεί με συλλογικό τρόπο το νέο παιδαγωγικό ποίημα της εποχής μας, οι απελευθερωτικοί στίχοι των σκεπτόμενων κριτικά ανθρώπων, για ένα σχολείο χωρίς οριζόντιους ή κάθετους διαχωρισμούς, χωρίς αξιολογικές ή εξεταστικές κρίσεις, με περιεχόμενο απαλλαγμένο από την παπαγαλία, το μυστικισμό, το ρατσισμό, το ιστορικό ψέμα, τη θρησκοληψία, τη μεταφυσική, ανοιχτό για όλα τα παιδιά και την εργαζόμενη πλειοψηφία, τμήμα ενός ευρύτερου κοινωνικού απελευθερωτικού ρεύματος.

- ✓ Για ένα ενιαίο δημόσιο, δωρεάν 12χρονο σχολείο. Για 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Για γενναία χρηματοδότηση της εκπαίδευσης στο 15% του ΓΚΠ. Για 20 μαθητές ανά τμήμα.
- ✓ Για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς. Κατάργηση του μισθολογίου - φτωχολόγου. Γνήσιες κλαδικές συμβάσεις εργασίας. Βασικός μισθός 1400 Ευρώ για τον πρωτοδύριστο. Ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό. Καμιά σύνδεση μισθού - αξιολόγησης.
- ✓ Για την κατάργηση του ν. 2986 για την αξιολόγηση και του Καθηκοντολόγου. Για να μην περάσει κανείς αξιολογητής τις πόρτες των τάξεων. Για παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στα σχολεία. Όχι στις εξετάσεις στην Ε' και ΣΤ' Δημοτικού.
- ✓ Για σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους- ενάντια στην εργασιακή περιπλάνηση και την ωρομισθία. Για μαζικούς διορισμούς με βάση το έτος λήψης πτυχίου, διορισμό όλων των αναπληρωτών. Για κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ.
- ✓ Για υπεράσπιση και διεύρυνση των εργασιακών δικαιωμάτων. Για μείωση του διδακτικού ωραρίου στα επίπεδα της Β/Θμιας.
- ✓ Για μείωση των ορίων συνταξιοδότησης, αύξηση των συντάξεων αποδοχών. Σύνταξη στα 30 χρόνια δουλειάς ή στα 55, ίση

με τον τελευταίο μισθό. Κατάργηση των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων.

Κόντρα στη μελωδία της παρακμής

Σε αυτούς που γαντζώνονται από στελεχικές καρέκλες, που ξεχνούν τη μυρωδιά της κιμωλίας, τα παιδικά χνώτα, τη σχολική τάξη και τις αγωνίες της.

Σε αυτούς που ο συνδικαλισμός γίνεται όχημα για θέσεις διοίκησης, επάγγελμα, η συμμετοχή στα κοινά παιχνίδι εξουσίας, συνδιαλλαγής και πελατειακών σχέσεων.

Στη ΔΟΕ, την πλειοψηφία της και τον υποταγμένο συνδικαλισμό:

- ✓ που συναίνει στην οικονομική μας εξαθλίωση και προωθεί τη λογική των επιδομάτων και όχι των αυξήσεων στο βασικό μισθό.
- ✓ που στρώνει το χαλί στην αξιολόγηση, τους κανονισμούς λειτουργίας και τα καθηκοντολόγια
- ✓ που εγκαταλείπει αδιόριστους, αναπληρωτές, ωρομίσθιους στην εργασιακή περιπλάνηση. Που αρνείται να γράψει ως μέλη της χλιάδες ωρομίσθιους
- ✓ που αρνείται κάθε αγώνα και περιορίζεται σε 24ωρες τουφεκιές ή δρα παρακολουθητικά στην ξεπουλημένη ΑΔΕΔΥ

Με αυτό το συνδικαλισμό των στελεχών, το συνδικαλισμό της μοιρολατρίας, της υποταγής, τον κρατικό - κυβερνητικό - κομματικό συνδικαλισμό της ήττας, συγκρουόμαστε, είμαστε ασυμβίβαστα εχθρικοί..

Ενισχύουμε αποφασιστικά το ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού

